28/03/2020

Στις 5 Απριλίου το 40μερο Μνημόσυνο του μακαριστού πρώην Πειραιώς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Η Ιερά Μητρόπολις Πειραιώς αναγγέλει ότι την Ε΄ Κυριακήν των Νηστειών, 5 Απριλίου, εις τον Ιερόν Καθεδρικόν Ναόν Παναγίας Τριάδος Πειραιώς θα τελεσθή, κεκλεισμένων των θυρών, το τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον υπέρ αναπαύσεως του Μακαριστού και Αοιδίμου Μητροπολίτου πρώην Πειραιώς Κυρού Καλλινίκου.

Ο Καθεδρικός Ιερός Ναός της Παναγίας Τριάδος λειτουργεί κατά τας διατάξεις της κειμένης νομοθεσίας εις τα πλαίσια των μέτρων αντιμετωπίσεως της πανδημίας.

Ο Μακαριστός Γέροντας από την γενέτειρά του το Βαρθολομιό Ηλείας, μετέπειτα την Ιερά Μονή Βαρλαάμ Μετεώρων και ως την Ιερά Συνοδική Μονή Παναγίας Χρυσοπηγής διήλθε ως δίκαιος ανήρ, ακάματος διάκονος και θερμότατος κήρυκας του Ευαγγελίου. Όταν δε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου «ετέθη ο λύχνος επί την λυχνία». Εξελέγη τιτουλάριος Μητροπολίτης Ρωγών και αργότερα Μητροπολίτης Πειραιώς για να πορευθεί κατά την Σοφία Σολομώντος «δίκαιος δε εάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει έσται· γήρας γαρ τίμιον ου το πολυχρόνιον ουδέ αριθμώ

ετών μεμέτρηται· πολιά δε εστι φρόνησις ανθρώποις και ηλικία γήρως βίος ακηλίδωτος». (Σοφ. Σολ. 4, 8-9).

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Καλλίνικος ήταν θεοσεβής, ιεροπρεπής, με εκκλησιαστικό φρόνημα, ευλαβής, αξιοπρεπώς σοβαρός, απλός, μειλίχιος, ευπροσήγορος, θερμουργός αγωνιστής, παραδοσιακός και συνάμα πρωτοπόρος, μεθοδικός, ακούραστος και συνεπής. Επέδειξε αγαστή συνεργασία με τους ιερείς της Μητροπόλεως, που διεποίμανε και τους περιποιούσε την δέουσα τιμή. Οι διοικητικές του ικανότητες και η ακτινοβολία της παρουσίας του, κατά την πολυχρόνιο και ευδόκιμο υπηρεσία του ως Ποιμενάρχου της Ιεράς Μητροπόλεώς μας βοήθησαν και ευεργέτησαν πλήθος ψυχών. Κύριο μέλημά του ήταν ο θεολογικός λόγος και η Νεότητα. Στεκόταν για όλους και προς όλους με αγώνα και αγωνία ως πνευματικός Πατέρας. Για μικρούς και μεγάλους, μαθητές και διδασκάλους, περιωνύμους και ασήμους κατά κόσμον, μορφωμένους και απλοικούς, πλουσίους και πτωχούς, ισχυρούς και αδυνάτους.

«Αγωνιώ», συνήθιζε να λέγει ο μακαριστός Ιεράρχης αισθανόμενος την πατερική ευθύνη για τους ιερείς και το ποίμνιό του, για όλη την Εκκλησία η οποία φανερώς πολεμείται και αφανώς διώκεται.

Η επωδός του ήταν: «Ελπίζω». Αυτή η ελπίδα του δεν ήταν θεωρητική. Φρόντιζε να πραγματώνεται εν έργω. «Κάθε φορά που μιλάμε για Εκκλησία» γράφει στο βιβλίο του με τίτλο «Η Ορθόδοξη ζωή στην πράξη», «αυτονόητα κάνουμε θεολογία, και ταυτόχρονα μεταπηδούμε από την ιστορία στην αιωνιότητα». Η εκκλησιολογία και η εσχατολογία ήταν οι διαστάσεις της πνευματικότητος και του έργου του, που για περίπου ένα τρίτο του αιώνος έγιναν οι πύλες διά των οποίων ο Μακαριστός Ιεράρχης προσήγαγε στο Κύριο υγιή πνευματικά μέλη της Εκκλησίας, ανέδειξε ως μέντωρ και ποδηγέτης πλειάδα σεπτών Ιεραρχών της Αγιωτάτης ημών Εκκλησίας, νέους κληρικούς, καλλιέργησε μοναχικές κλίσεις, ενέπνευσε πιστούς ανθρώπους, δημιούργησε με τους εκλεκτούς συνεργάτες του, το πλουσιότατο ευαγές ποιμαντικό έργο, το οποίο περιελάμβανε τον πρωτοπόρο Ραδιοφωνικό σταθμό «Πειραική Εκκλησία», το ομώνυμο Περιοδικό, τις Νεανικές Κατασκηνώσεις, τα Κατηχητικά Σχολεία, τα Ενοριακά Πνευματικά Κέντρα, τα Εκπαιδευτήρια της νέας γενιάς, τις Σχολές Εκκλησιαστικών Τεχνών, τα συσσίτια και πλήθος άλλων. Η ορθόδοξη θεολογία την οποία υπηρετούσε ως συγγραφέας, ως κήρυκας του Θείου Λόγου και ως Ποιμενάρχης διαπότιζε το έργο του και οραματιζόμενος το μέλλον προσέβλεπε σε ένα άνοιγμα προς «τον σημερινό κόσμο και τον άνθρωπο που διψά», όπως έλεγε. Πάντοτε δε πρόσθετε: «Όλα ήταν ευλογία Θεού». Αυτήν την ευλογία κατέλιπε ο Μακαριστός πρώην Ποιμενάρχης μας κυρός Καλλίνικος, σημαντική παρακαταθήκη σε όλους μας και αυτήν αυξάνουμε ως

ωφέλεια ψυχική του πομνίου της καθ΄ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.